

אלyon הילך הקודש

וועלנטלי' כע אלyon אויסגעגעט דורך
מוסדות הילך הקודש ברסלב וויליאנסבורג
עליסודה ע"י כ"ק מרן מורה"ש ז"ע

זמןנים (NYC)	
4:34.....	הדלקת הנורת.
6:06.....	מוחזאי שב"ק
שיעורים נסדוח	
"נ"ז.....	ישעה ל"ד-לה"
בבלי.....	מועד קטן ג'
ירושלמי.....	קידושון מ"ב
תוספותא.....	סנהדרין א'
רמב"ם.....	ובכורות ז'

שנה 11, ג'לוון 20 (535)

פרשת בללה, שבת שירה, ו' גשבט, שעת תשפ"ב לפ"ק

מהרא"ש דערציאLit

חמשה עשר בשבעת איז ראש השנה פאר די בימער. דער פסוק זאנט

(דברים כ, ט) "כי האדים עץ השדה" - א מענטש איז אויז ווי א בוים, זאנט מהרא"ש או א מענטש קען זיך אסאך אפלענצען פון א בוים ווי איז אויז אונציגין איז זיין לעבן.

זיך דערהאלטן

אויף א בוים גיט דורך זעיר שוועער ציטון, עס וווערט ווינטער, עס קוומען שווערעוו ווינטן, האגל, שגוי, אלע בלענער פאלן אראפ, דער בוים וויסט נישט אויב ער ווועט עס דורך מאכן. אויב אבער ער האולט זיך שטראיך, ער וויסט איז באלאד ווועט קומען זוקער און דיזון ווועט אויפישיען און ער ווועט צויק איפילען, מאקט ער אס דורך און ער בעיינטן איז ער ווועט צויק בעיליכען.

אונן אפלו קומען אוק דיזון וואס טריינגען אויס דעם בוים, און ער זעט איז איס ווי ער ווועט וווערן אינגעאנצן פארטריקנט, אבער אויב דערהאלט ער זיך, ביליבט ער שטניין, און ער בעיינטן איז ער ווועט צויק בעיליכען בויים.

די זעלבע איז מיט א מענטש, עס גיט אויף אים דורך אסאך שווייריקיטן, אסאך מלזעט איז איס ווי ער האולט עס שווין קער ביישט איז איס, ער קען עס מער נישט דורך טראגן, און אפיילו ווען ער הייבט שווין און צו זיין אביסל בעסער, קומען פרישע צורות און פראאלעמען און ער וויל שווין אויפגעגען. אויב אבער ער לאט זיך נישט צוברען, ער דערהאלט זיך, ווועט אים צום סוף זיין.

וואויל איז דעם מענטש וואס דערהאלט זיך און ער לאט זיך נישט צוברען פון קיין שומ זאך ווועט אים צום סוף זיין גוט.

זיך נישט דערשראען

אן אינטערעסאנטן זאך זעט מון בי דיזערמער, מענטשן שפֿיעַיָּן אויף זיין, שטוייסן אויף זיין, מען ווארפט אויף זיין שמויז, מען גיסט זיין און מיט וואסער, אבער דער בוים דערוישעקט זיך נישט, ער גיט ווינטער און אונאנטאט צויק טון שלעטס, טוט ער באך צויק וווטס, ער געבט איז איז פֿיעַיָּן געשמאקע זשע פֿרכַט מיט וואס יעדער איז זיך מקהי.

דאש דאך א מענטש אקמאן, אפלו ווען קען פארשעקט אים, מען מאקט אים צורות, מען גיט זיך דערשראען נאר ווינטער טון טובות און גוטס מיט עינן איינען.

מען זעט איז אלע צדיקים האבן געהאט דעם נסיון, מען האט זיין פארשעט און אראפ געוקט, אבער זיין האבן זיך נישט דערשראען נאר זיין האבן ווינטער צויק געגעבען נאר גוטס, און זיין האבן געמאקט ספרים =====

א גוט וווארט דער הייליגער רבבי זאגט (לקוטי מורה"ז מלך), סיקון מיט שלעכטן מיחשבות - דאס איז דער יאך הרע, יאך ריש טיייש מאלאן, מען מאלאט זיך איז איס, מען טראקט זיך איז איס, יהרע - איך בינו שלעכט. יאך טוב מײַנט, מען טראקט גוט, מען מאלאט זיך איז איס גוט, איך בין גוט, יעדער איז גוט. דערירבער בעט איך דיר זיעיר, פון יעצט האסטו א ניע עבדת השם, זיין עבדת השם גיט זיין, פון היינט גיטסטו טראקטו איך בין גוט, דער איבערשטער האט מיך ליב, איז איז מיר גענט גענט גענוארן דער פסוק ישעה טט, ו' ישראל אשר ב' אטאפר, דער איבערשטער האט פון מיר התפאות, ער בארים זיך מיט מיר. (עמ'ו אמונח וארא תשפיב)

א ווארט אויף די פרשה

ופרעה הקרב, ויצעק בני ישראל אל ה', ווען זי איזן זענען געשטאנען ביים ים סוף, און פעה מיט זיין מליטער קאנן זיך דערגענטער פון הונטער זיין, האבן די איזן זיינער מורה געהאט און האבן אונגעעהין שריינען צום איבערשטן.

חכמוני זקרופט לברכה זאגן (שפטות רbatch, פולחנא, כ"ה) אויף פסוק (שר שירם כ, ז) "תשמיעני את קולד" וגו', איז די סיבה פארוואס דער

אייבערשטער האט גבערטענט דיזרה אויף די איזן ביים ים סוף איז געווין וויל ווען זי איזן זענען אロיס פון מצרים, זיין האבן געען די גוועען ניסים וואס דער איבערשטער האט געטען מיט זיין, ווי ער האט געשלאנן די מצרים מיט צען שנורער מכות, ער האט געיהניט זיינער בעכורים, און יעט זענען זיינער מצרים, האבן זיינער יעט שווין נישט געהאט וואס צו שריינען צום איבערשטן, זיין זענען דאך שווין פטור געווארן פון אלע איזות.

דער איבערשטער האט דאך אבער ליב צו הען דאס קול פון אידיש קינגדער, דאס איז גער בעסטער פאנגעיג פאנעם איבערשטן צו הערן זי איזן רעדן און זענען מתחפל צו אים שטענרג, און איז איז געט דער איבערשטער איז איזן רעדן גינשטיין צו אים זענען ער איז גוט, ברעננט ער אויף זיין א פרישע צרה, איז זיינער און שריינען צו אים. קיין ברירה נאר ווינטער עפערען דיז מוליל און רעדן און זיינער איז גוט.

די גאנצע צדה וואס קומט אויף א מענטש איז גאר מיט דעם חשבנן או דער איבערשטער וויל הערן דעם מענטשייס קול. ווער עס האט אבער שלל, וווארט נישט בי סקייקט איז גאר חס ושלום, גאר ער רעדט בספר צום איבערשטן, ער דעציילט אים אלעס זואס גיט אויף אים ארבער, און איז איז ארבקט ער און ער לוייק דעם איבערשטן איז דיסים און רחכים זו איז ער טוט מיט אים אלעלמא, און מיט דעם מאקט ער א געוואאלדנער נחת רוח פארן איבערשטן, און ער דארף שווין גישט צוקומען צו קיין שומ צרה חס ושלום, וואס זאל אים אויפונען און צורייק ברענונגן צום איבערשטן.

אין מדרש שיד חז"י וב, ל"ה) ווערט גבערטענט אויף דעם א שיינע משל, צו א קעננג זואס האט געהאט און איינציג טאקטער, און ער קאט זיינער ליב געהאט צו הערן איר קול, האט ער איזקעגעבען א באפעל או יעדער זאל איזסיגין איז פעלד שפאיין, און דאן האט ער געהיטן זיינע געבעט זיין זאלן אנפאלן ווי רזער איז זיין טאקטער, און דאן האט זיינע געהיטן זיינע טאטוי, טאטוי, ראטעוועט מיך !, האט דער קעננג איז געזאגט, ווען איך זואלט נישט אונטערגעשטעלט דעם גאנצן שפיל, וואלסטו גישט געשריגן צו מיר".

דאש איז א שטארקע החזקות פאר אונז, איז מיר זאלן זיך שטאךן צו רעדן אלעקל אלט זואס איבערשטן, סי' ווען סגיט אונז גוט און סי' זוען נישט, איז זיינשפאן פילע צורות און שווייריקיטן, דער איבערשטער וואס אונז שיקן נאר גוט זאנן (שיחות מורה"ש לפרש בטל) אלעלמא.

קִינְגָּרְקָעֵן מִיר גָּאַרְגִּינְשֶׁטֶן טֹוֹן

בזורת הי' יתפרק
יום א' פרשת בא, כ"ט טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטע
לכבוד ... נוראי אייר
איך האב ערכאלטן דיין בריוו.

די בעסטע ספרים צו שטראקן די אמונה און
בוחן זענען דעם רביניס ספרים.

עס זענען דא נאך ספרים זואס זענען
געשטעלט אויך אמונה און בטחון פון צדיקים פון די
פריעריגע דורות, דאך קאכן זעם רביניס ספרים איז
ספצעיציאן כה; סי ממען שפרט ווי דער ספר איז
געשריךן ספצעיציאל פאר זיך, יעדר אינער שפירט
זיך ווי מען רעדט צו אים, און סי דער ספר לעבט, די
בריוו זענען,עס איז אויף למעה,עס טוישט דעם
פונטש. איזוי ווי דער רביה האט גענאנגט חמ' מטהוייז, סיינו
שונה: "מיט ערעד שיתה זואס איך שממעס מיט ענק
קען מען זיין אן ערליךער איד, און נישט סטטס און
ערליךער איד נאר אן ערליךער איד איזוי ווי איך מיין
אן ערליךער איד"; רב' זטן זאגט (שם): "גם אפלו
עכשו שלומדין דבעני קדושים של להם גם כה כה
గודל? לעזר להשם יתפרק לזכות לדרכיו וליחותיו הקדושים
למי שישים לבו היט לרביו ולרבינו זאגט, אין יענ
הנאמרים בזה הספר, ובשער ספריו הקדושים", דעם
רביניס ספרים פארמאן אן מורהידין כה צו מעריך
זיין אמענטש צו דיבען דעם איבערשטן, אין יענ
שמועס פון רבין זיגן גענואלדייג עצות אהן הרכבה
פארץ לעגן.

בפרט איז מיר קאכן זוכה געוווען אין אונזער
דור, מורה"ש האט גענומען דעם רביניס ספרים און
דאס אראגערברונגט פאר אונזערע מוחות, איז מיר
זאלן דאס פאראשין, מיר זאלן קאכן א געפיל גמרות
דעם; איזוי ווי א מלמד געטט שווערע טיפע
און איז דאס מספיר מיט גרייניע ווערטער או אפילו
קליליע קינדרער מיט שוואצע מוחות זאלן קאכן אן
ששה איז דעם, דאס קאט מורה"ש זכותו זאגן עליינו
געטונ מיט דעם רביניס ספרים; זענען מטען גערטנט די
בריוו פון ספר הקדוש אשר בנחל, און די קומטרסים
פאקומט מען א שטראקע אמונה, מען זענ
זונגעלאכט צום איבערשטן.

ביסט ארייכער שוווערע ביטערע צייטן אין
לעבן, פאלר זיך נישט, פאלר נישט די אמונה;
טראקט נישט קיין איז מינוט דער איז שולדיג,
יענער איז שולדיג; ליג זיך אריין איז אמונה. זענען
אמענטש געטט איזין זיך די אמונה, ער חורט
זיך זיך: 'קינדר עבן מיר גאנשיט טון'; ער זונגעט
געטני אמונה: 'ער איבערשטער איז זא, דער
איבערשטער איז זארט, דער איבערשטער געפנט
זיך איז ערעד אט; רומם, צומח, חי, קנבר - אלעס
אי ער, אלעס איז דער איבערשטער' - דאס מאקט
מען זאל זיין רואיג און צופרידן.

דער איבערשטער זאל העלפן זאלסט
האבן הצלחה אין אלע עניינס.
(עצחו אמונה בא תשפ"ב)

>>>>> מורה"ש זענצע וועלט איז זיך מקח'.

זיך נישט האלטן גרויס

נאר א זאק זעט מען בי די בימער, איז די ואראצלאו פונעם בוים גי'ען אריין טר איז דער עריך,
און ווי טיפער זיך זענצע איז דער עריך, אלע שטערקער און בעסער האלט זיך דער בוים, און
פארקערט אויב די ואראצלאו זענצע נאר פון זענצע איזה, זיך זענצע גישט גענוג טר איז דער עריך,
דאן איז דער בוים זיינר שוואק, און זענען עס קוקט א שטארקע ווינט ווועט עס אועוק בלאזו זעם
בוים, און עס ווועט גאנרישט בליבן פון אים.

פון דעם זיך אמענטש אפלערגען, איז אויב ער ווועט זיך האלטן גרויס, ער ווועט פאר
יעדו אינעם ווי גוט איז געלינגען ער איז, און ער ווועט אראפ קוקן א צווייטן, דאו ווועט ער צום
סוך פאלן, וויל יעדר ווועט אים פינט האבן, מענטש הבן נישט ליב אינעם וואס האלט זיך
גרויס און קויקט איזר אראפ זיך זענצע.

אמענטש וואס באאלט אבער זיינע גוטע מעלה, ער איז צונגעלאו צו יעדו אינעם, ער קויקט
ארוח איזר יעדו אינעם, איז אינעם זיך קענען האלט יעדר ליב, און ער ווועט זיך קענען האלט און שין
מצחין זיין.

נישט קוקן אויף א צווייטן

דער איבערשטער האט אירינגעליינט א טבע איז א בום איז יעדר בוים ציט זיך אליין זיין זענן
פון דער עריך און קיין איזין בום ציט נישט פון א צווייטן בוים, פון יעדר בוים וואקסט אראיס
אנדעטל מיינ פרוכט איזו זיינטער, קיין איזין בום מישט זיך נישט אריין איז צווייטן.

פון דעם זיך אמענטש אפלערגען, איז אמענטש פונעם איזיינטאל נישט אליך קיינטאל גישט אירינטישן איז א
צוייטן, נאר ער אל צינז זיין לעבן פונעם איזיינטאל אלין. וואס ער דארך אל ער נאר געטען
פונעם איבערשטן, און נישט קויקט אויף א צווייטן.

יענער איז אויר פון אים, ווועט קויקט אויף א צווייטן, סי' אויב יענער איז בעסער פון אים, סי' אויב
ווען ער ווועט קויקן אויף אינעם וואס איז בעסער פון אים, מער געלינגען פון אים, ווועט ער

טראקטן איז ער איז גאנרישט ווערד, וויל ער זעט זאך איז יענער קען בעסער. אבער דאס איז נישט
אמט, וויל יענער מענטש קען עפס איפטונג איז ער נישט טון איז פאילו וואס ער זיך צוברען
מייטן טראקטן איז יענער איז ער ווועט טראקטן איז ער איז בעסער פון יענעם, וויל ער זיך צוברען
אונ אובייג טראקטן איז מען דארך מאן מער אעס פון יענעם, און אובייג מען ווועט אים עס נישט געבן, ווועט ער
ווער אינאנז צובראך און קורייריג.

דערפאר איז די ער זעט, און איז זיך זענצע איז זיך זענצע, און ער זיך זענצע איז זיך זענצע
א צווייטער טוט, און איז זיך זענצע ער נישט זיך צובראך און ער ווועט איזפטונג איז ער זיך זענצע
ער קען?

וואול איז פאר אמענטש וואס גאנדנטק איז ער איז איז זיך זיינע זיך זענצע
אלע זאכן פונעם בוים וואס מיר האבן איזיינטאל, ווועט ער זיך ער אויסווארקן זיך זענצע
שיינע בוים, און אורייס געבן גוטע זיך ער פרוכט פון זואס יעדר ווועט הנטה האבן, און איז אים
אויף די ווועט און אויף יענער ווועט.

>>>>> יעד
אונטיל עמען אין די מצוה פון כתיבת ספר תורה. דער רביה שיריבט איז ספר המדות (מן לו) "לכתח ספר תורה
מוסגול לרינס", אין די נאנט טגע ווועט געמאלדן וווער די פרטיט איבער די זותים וואס קען קיפן אין די ניע
ספר תורה.
ועתה כתבו לכם את השירה הזאת!

***

שמעה איז ישיבה צו א פרישער חרטן

די בחורים איז ישיבה פריעין זיך מיט שמחה פון אפרישער חרטן איז ישיבה. הבה"ח שמען פארטוגאל נ"ז
מו"ה אהרן אלעו הר"ג, איז חרטן געוואוואר למול טוב בע"ג בת מ"ה אלקי קוץ'ה".
דער חשבער חרטן האט איזינגענט זינע בחורייש' יארן איז ישיבה על התורה ועל העבודה, אושער זיין פילע
שיירומים כסדרן וואס ער האט אידיגענאלט, האט ער אויך דוחנעלערנט 32 מאל ששה סדרי משנה, און איז באקאנט
מייט זיינ מדרות טובות איז גאנדאלקיט זיך זענצע איזיענס.

ער האט איסקענט גאנז תהלים בידיפות ביהם קודוש פון מורה"ש איז בנאל, איזוי ומורה"ש האט
געשיין איז איזאצאנט גאנז מהלים בריצות, און ער ווועט זיך משוטול זיך מיט זיינ כוחות איז ער שידוך זאל
כבד איז איזאצאנט גאנז מהלים מיט זיך זיינ כוחות איז ער שידוך זאל.

זונגעאגט פאר די בחורים איז דואס וועלן דאס טה, וועלן טרפען זיך שידוך בקרוב. און יעט האט ער טאכע זאה
קשר של קימה און אונן עד' עד' מיט דורות ישרים ומברוכים.
שם תהשחה רעים האהובים!

***

שבת התועדות סיום סדר מועד, שבת וקרא הבעלי"ט

ויגעמאלו איז דער שבת התועדות סיום סדר מועד אפגנטופט געוואוואר זואו ואואך שפערטער, איזיך שבת פרשת
ויקרא הבעלי"ט, ווען מען ווועט זיך אנטוועטנעם אינאיינעם אויך גאר א געשמיינע שבת, צונגעשטעלט אויך האערליך
און געשמיינע פארנעם, איז די פרاكتפלי"ט קראון פלאוא סטטמאדר האטעל. די עסקים האבן צעדיות שב'ק איז זענצע
ווארט אערליך שבת, מען ווועט פארברענונג בעשות אחם, דאותוועט אינאיינעם, עסן די סעדיות שב'ק איז זענצע
אנזיגוות שב'ק, העון דרשota שבת הטעינה צוישן החיטה עשר באב און ראש השנה, ואס מורה"ש האט
דאינגעאסט געואר. די ערלי"ט בירוד ספעל"ז זיך \$985 פאר א פופאלק, ענדיגט זיך זונמאג פרשת משפטים,
נאכדום ווועט די פרייז איזויגנין צו \$1085 פער קאפל. צו באשטעלן א צימער קען מען רופן 3900-417-347.

הנה מה טוב ומה נינש שבת אחים גם יה!

רבי נמן אמר אינגעשטאנגען אויר שבת בי ר' יונל, א פלאמייד פון הייליגן רבין, און בי אים זענגן געוווען קטבים, אפונגשריעבענע תורה פון הייליגן רבין נאך פון אינדעראָר רבינו נמן איז מקורב געווארן.

רבי נמן הआט געונמען די פטביס צו ליינען, און ער האט געוקקט דערינען דעם גאנצן שבת, און כמגעט די גאנצע נאכט. און דאן הआט ער זיך געכאנפט אויעץט הआט ער א געלעגענהייט מוקיים צו זיין וואס דער רבי הआט אים געהיחסן צו זיין אויף צוועי פגעג מאיט א נאכט זוויל דערציילט אויבין אין אוית תכ"ג, וויל די גאנצע נאכט הआט ער מען געוווען אין די פטביס, און צומארגנס ווועט דער רבי דאך ציריך קומען אהויים און ער ווועט נישט קאנקו קיין צייט צו שלא芬, און זערנאנך ווועט ער דארפונ אהוייפמאן און ער ווועט וויעטער נישט קענען שלא芬. און אויזו הआט ער טאקטע געטען. וווען דער רבי איז אהויימגעומען, איז רבי נמן ציריך געפאנן אויזו שטאט. קינט געמיירוב.

שְׁאָלוֹת וִתְשׁוּבּוֹת בְּרַסְלֵב
רוֹי אֶזְזִי קָעֵן אַיְדֵי
אַיְבָעַרְצִיְגַן מַיִין טַאַטְעַ
סְזַאַל אִים נִישְׁט שַׁטְעַרְן
מַיִין טַעַל עַפְאָן ?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,
א גוריישע ישיר כח פאר אלע חייזוקים פון ראש ישיבת שליט"א נואס איך
העיר יעדן טאג, עס מאקט קלאר די קאפא און געבעט ארײַן א טעם אין אידישקייט.
איך האב שווין א סמארטפאון פאר לאנגע יארן, און לעצטנס אייז עס אויך
געפֿילטערט, אָפּער מײַן טאטע בעט מיר זיעער שטאַך איך זאל עס
אוועזונגוארפּן.

פונ איזין זייט וויל איך נישט מצער זיין מײַן טאטע, איך וויל זיך נישט טענעהען מיט אים, אָרְיִינְגִּין אַין וְיִכְהִיכִּים וְוֹאֵס קָעָן וְוֹעֲדָן זַיְעֶד נִישְׁת גַּעַשְׁמָאָק. אַבְּעָר פֿוֹן דֵי אַנְדְּרָעַ זַיְתָּ אַיְזָן דָּאַס אָפְשָׁר אַ גַּעַלְעָגְנָהִיט צָו עַנְדְּגָן דֵי זָאָק אַאיְנְמָאָל פָּאָר אַלְעָקָאָל, אַיךְ זָאָל זַיְקָ נִישְׁת דָּאַרְפָּן שְׂפִירָן אַלְצָ אַרְאָפְגָעָקוּקָט פֿוֹן אַים, אָן בְּכָלְ אָז עָרְ אַילְמָר אַנְעָמָעָן אַזְוִי וְוַיְ אַיךְ בֵּין.

תְּשׁוֹבָה :
בעורת ה' יתברך

**לכבוד ... גרו יאיר
אייה האכ ערחהאלען דיען ברינו**

דארכט פארשטיין, אפיקלו דער טעלעפאנן אין געפילטערט, עס לאזט נישט עריגין קיין שלעטש ואבן וכוי - האט עס נאר א שטראקע פראבלעם, עס לאזט נישט דעם מענטש האבן ישוב הדעת; אפיקלו דער פשוטער טעלעפאנן רוויבט אונועק פוועם מענטש זיין ציט, זיין מה און זיין מיחשבה, און זיכער די טעלעפאננס וואס זענגן נאך מער פארגענשריטן, דאס געט אונועק די גאנצע מה מיחשבה, דאס האלט אפ דעם מענטש פון נאסט וווען צום איבערשטיין און פון אלעלס גוטס. איזו ווי דער רביעי זאגט (ליקיש מטורין חלק ב, סעון 2: "מה שהעוזם רחוקים מהשם יתברך, ואינם מתרכבים אליו יתברך", פארוואס זענגן מענטשן איזו געפאלן בי זיך און זענגן נישט נאסט צום איבערשטיין? "הוא רק מחתמת שאין להם ישוב הדעת", וויליל מען מעד קיין ישוב הדעת, "ואינם מি�שבין עצמן", מען טראקט בישט; מען איז פארנווקען יעדע כינויו מיט אן אונגעגע נאריישקייט, אפגערעדט דער וואס קויקט סטערויס, דער געט די טעלעפאנן יעדע לרען אין האנט קווקן יעדע אינעמאס נארישקייטן, יעדע איניעמאס עדרוערטיזמעט אהן יעדעס דמיינוט: דער האט זיכער נישט קיין ישוב הדעת.

איך קען אינגעלאיט וואס זעיגן גערווען זיינער אינגעזעגען מענטשן, זיינ האבן געלעבט אויף די וועלט; געלערט, געדאווענט, מיט יראת שמים, און זייט זיינ קויקן די סטעט'ס – זעיגן זיינדרער מענטשן, זיינ האבן נישט די יראת שמים פפואן מאלא.

ווען רבינו נתן איי אהיינגענוקמען פון רבביין, קאט זיך ווידער אונגעהויבן צו שטארקן די מנייעות פון זיין משפה אוייך א שועורע פאָרְגַּעַם. זיין קאָפַן נאָר געַוָּאלַט העזון פון איין זאָך, איז ער זאל טון עפֶעַס פאָרְגַּעַם.

זין נאנצ'ע פאמיליען איז געקומען רענן צו אים, מִיהָט אַסְאֵךְ פרוביירט אים איבענ' צורען ער זאל גיינ ארבעטען און מאכון געלט, זי' האט געטענ'ת מיט אים, "שווין איזיפיל יאנן וואס דר' בייסט אויף קאסט בי' דיין טאטען, און יעט לעבסטו אין איז שטאראקע אַרְעָמְקִיְּתִי, וווען ווועסטו שווין עפֿעַס טוֹן פָּאָר דִּיר אַלְיִין? פָּאָרְנוֹסְעָדְעָן קָאַסְטָוּ נִישְׁתָּחַיְּנָה וְחַמְנָה אָזִיךְ דִּיר אַזְּנִיךְ קִינְגְּדָעָר? מִיר ווילען טאָקָע אָז דָו בִּיסְטַזְעַטְשָׁה שְׂטָהָרְנָה נָאָר אַזְּנִיךְ תָּרָה אָזְנִיךְ פְּלָהָה, פָּה דָעַם קָעָנְסָטוֹ זִיךְ טָאָקָע נִישְׁתָּחַיְּנָה, מִיר ווילען אָבָעֶר נִישְׁתָּחַיְּנָה דָו זְאָלָסְטָגְעָלִיךְ אָוִיפְּהָעָרָן לְעַרְגָּעַן תָּרָה, חָס וְשָׁלוֹם, אָזְנִיךְ דָעְרִיכְעָרְדָעָן מִיר אָוִיפְּגָעָקְומָעָן מִיט אָזְנִיךְ אָזְנִיךְ וְעוֹלָן אָרוֹסְדִּינְגָּעָן פָּאָר דִּיר אָז גַּעַשְׁעַטְפָּה, דיין וויבָּה וּוּעַט זִיכְנִין אָגָאנְצָן טָאג אָז גַּעַשְׁעַטְפָּה, דָו וּוּעַט זִיךְ גָּאָרְנִיְּשָׁתְדָאָרְפָּן פָּאָרְעָמָעָן מִיט דָעַם, נָאָר אִין זָאָפָּסְטָוּ צְזִינָאָגָן, אָז דָו וּוּעַט פָּאָרְזָן קִינְיָה בָּאָרְדִּינְשָׁוב אָזְנִיךְ אַיְצְזִיקְיָהָן דִּי סְחָדָה. אָזְנִיךְ קָאָטָשׁ וְוָאָס דָו וּוּעַט טָאָקָע דָאָרְפָּן אָוּזְקָעְגָּבָן פָּאָר דָעַם צְזִקָּאָל עַטְלִיכְעַטְעָגָר, וּוּעַטְוּ אָבָעֶר לְכָבֹוד דָעַם הָאָבָן אַיְצְזִיקְיָהָן לְאָנְגָעָה גּוֹשָׁע צִיְּטָן וְוָאָס דָו וּוּעַט נִישְׁתָּחַיְּנָה קִינְיָה שָׁוָם שְׁטָעְרוֹנְגָּעָן פָּה קִינְיָעָם אָזְנִיךְ פָּה גָּאָרְנִישָׁטָה, דָו וּוּעַט קָעָנְסָטוֹ לְעַרְגָּעַן פָּלִיְּסִיגְן אָזְנִינְעַן דָעַם אֲבוֹרְבָּרְזָהָאָגָן וְבָרְזָהָאָגָן וְבָרְזָהָאָגָן וְבָרְזָהָאָגָן

אַפְנֵי שֶׁלְמָדָן וּבְרִיאָן זֶה בְּאַגְעָסָתָן קָאָבָן צִוְיָן אַבְגָּעָסָתָן. אַזְעַלְלָעַ סָאָרֶט גַּעֲרָאָקָעָן אָזְן טַעַנוֹתָ קָאָבָן זַיִי קָסְדָּר גַּעֲרָעָדְטָ מִיטָּ אִים, רַבִּי בְּנָן קָאָט אָבָעָר בִּישְׁטָ גַּעֲהָעָטָ קָיִינָן חַשָּׁק דָּעָרָצָ, אָזְן זַיִן מִשְׁפָּחָה הָאָתָּא בָּאָקָת נִישְׁתָּעַקְעָנָט טְרָעָפָן אָגָוָעָט צַיִיט וּוּעָן זַיִךְ צָו טַעַנְהָעָן מִיטָּ אִים, וּוּילָי גַּאֲצָנָן טָאָג אִיזְרָעָר גַּעֲזָעָסָן אָזְן בֵּית הַמְּדָרָשָׁ, אָזְן וּוּזָן עָר אִיזְרָעָגָאנְגָעָן עָסָן הָאָת עָר זַיִעָר אַכְטָוָיגָ גַּעַגְעָבָן זַיִךְ נִישְׁתָּאָוְפְּצָוָהָאַלְטָן אָפְּלָיו נִישְׁתָּאָיִין מִינּוֹתָ מַעַר פָּוָן וּוּפִילְ סָהָאָט אַוְיְסָגְעָפְּלָטָן, אָזְן עָר הָאָת זַיִד זַיִעָר מַזְוָן גַּעַגְעָוָן גַּלְיָיךְ צָוִיקָן צָו גִּיְינָן צָוּרְגָּעָן לְעַרְגָּעָן אָזְן צָו זַיִן עֲבָזָותָה.

די מ' שפחה הआט דאן באשלאן אוז מ'זועט שיין צו אים זיין
שׂווארע, זיין וויבס ברודער, או ער נאל רען מיט רבינו גאנז
אייבער דעם. ער איז טאכע ארכיבערגעהאנגען אין בית המדרש און
געערצעט מיט רבינו גאנז איבער פרנזהה, הआט רבינו גאנז אים
געונטפערת, דו בייסט טאכע גערעכט, נאר זאל איך פארט טן?
מען ווועט דאך פארט דארקן ליגן מיט די פיס צו קי טיר ! זויר
דער סדר איז מען לוייגט אונפער, לא עלינו, אויף דער עריך מיט
די פיס צום טירן, ער שׂוואנגער הआט פֿרְוִבְּרִיט צו רען און זיך
טענהען מיט אים, וווען ער הआט איבער געזען או ער קען גאנזיט

